

FESTIVALOVÉ NOVINY

63. PODĚBRADSKÉ DNY POEZIE

Zahajujeme letos už 63. Poděbradské dny poezie! Věříme, že budou jako vždy mladé, svěží a nabitě skvělými uměleckými výkony, ať již ve Fóru přednesu poezie a prózy, v pohádce Kocourek Modroočko, v cyklu pořadů hereckých škol Vizitky, na Slavnostním večeru předání Kříšťálových růží, na zahajovacím koncertu i ve všech ostatních pořadech a samozřejmě na závěrečném Koncertu laureátů.

S radostí přivítáme opět umělce a studenty hereckých škol z Čech i ze Slovenska. Také máme radost z pokračující spolupráce s místní Základní uměleckou školou Otakara Vondrovce a především z účasti významných umělců, kteří si přijedou pro nejvyšší ocenění v oboru uměleckého přednesu – Kříšťálovou růží. Nepochybujeme, že budete zvědaví a přijdete. Určitě přijďte i na pořad z cyklu Setkání s básníkem. Připomínám, že jsme v minulosti věnovali Janu Zábranovi výstavu v Polabském muzeu. Letos o něm připravil pořad Stanislav Rubáš. Takže: soutěžícím a umělcům přejeme skvělé výkony a hodně úspěchů, divákům dobrou náladu a radost z možnosti užít si výjimečné chvíle s krásným slovem. Nenechte si z programu našeho jedinečného festivalu nic ujít. Ať se letošní Poděbradské dny poezie opět vydaří!

Marta Hrachovinová, předsedkyně spolku Slovo a hlas

5 OTÁZEK PRO LAUREÁTY

1. Jak byste charakterizoval/a svůj vztah k poezii?
2. Který básník se vám zadřel pod kůži?
3. Jak vnímáte, že se v Poděbradech už po třiašedesáté koná festival poezie?
4. Při slavnostním večeru obdržíte Kříšťálovou růži. Co to pro vás znamená?
5. Už jste někdy dříve královnou květin sázela/a?

Vladimír Javorský

1. Poezie je pro mě něco, cosí, k čemu vzhlížím. Je to zdroj poznání i odpočinku a naděje. Radosti z proměnlivosti a pozornosti, cesta k zcitlivění každého z nás. Vlastně je to cesta domů.
2. Je jíh docela dost a každý svým způsobem. Abych jmenoval alespoň některé, pak především Jiří Orten, František Hrubín, Bohuslav Rejnek a japonští a čínští

básníci, plus lidová poezie ze všech koutů světa.

3. Vnímám to jako zprávu o tom, že poezie je stále živá, a jsem Poděbradům a organizátorům tohoto festivalu poezie velmi vděčen.
4. Vlastně jsem velmi překvapen. Co to pro mě znamená? Že se mi snad, ani nevím jak, asi podařilo nějakou poezii v rozhlase přečíst a někomu to přišlo patřičné. Je to pro mě velká čest být jedním z oceněných na festivalu s takovou tradicí. Navíc festivalu poezie, tedy oboru, který je mi blízký.
5. Pár keřů růží jsem kdysi sadil s tatínkem, a tak snad ještě

Vážení a milí čtenáři a přátelé poezie, dovolte mi, abych vás opět srdečně pozdravil u příležitosti letošního již 63. ročníku Poděbradských dnů poezie – svátku slova, hlasu a sdíleného uměleckého prožitku. Jedná se, jak známo, o jediný profesionální československý festival uměleckého přednesu poezie a prózy. A to je jistě pro nás pro všechny velmi zajímavé a také inspirující zjištění, neboť se naše město po roce zase na několik dní promění v prostor otevřený veršům a uměleckému přednesu. Nemám pochyb, že i v rámci letošního ročníku můžeme očekávat velmi zajímavá a příjemná setkání v průběhu všech čtyř festivalových dnů. A to vše v onom poetickém hábitu, který je v dnešním uspěchaném světě milým pohlazením na duši. Přejí letošního 63. ročníku Poděbradských dnů poezie zdařilé naplnění celého připraveného programu, pořadatelům pokud možno co nejméně organizačních a technických problémů, všem soutěžícím kvalitní umělecká vystoupení a všem divákům hodně opravdových kulturních zážitků. Ať vám letošní ročník přinese silné zážitky, nečekaná setkání i chvíle, na které se nezapomíná.

Roman Schulz, starosta Poděbrad

vzpomenu, jak se to dělá.

Asi bude koukat, že jsem se od sázení na zahradě dostal k sázení v zámeckém rozáriu. Nicméně nejdůležitější je, aby se růže ujala a rostla.

+ 1 otázka: Můžete prozradit něco víc o svém koncertu na úvod festivalu?

Přijedeme s celou kapelou a budeme hrát písničky z našeho prvního alba, které se jmenuje Ještě je. Samozřejmě i nějaké nové, které se chystáme vydat snad ještě letos. Moc se těším na poděbradské publikum, neboť jsme tady ještě nehráli. Věřím, že to bude jako vždycky pěkný a pro některé i překvapivý večer.

Foto: archiv V. Javorského

Milena Steinmasslová

1. Je součástí mého pohledu na svět. Dívám se jejíma očima na svět přírody i lidí, abych nikdy nezapomněla, že krása opravdu je.
2. Nejsem věrnější jednomu básníkovi. Mé potřeby se mění. Vědomě i bezděky hledám otázky i odpovědi. Seifert, Zahradníček, Skácel, Mikulášek, Browningová a další...

3. S vděkem. Jeden ze způsobů, jak kulturně přežít, je tradice. Návraty, které míří dopředu. Ne nadarmo ji totalitní a populističtí politikové museli okleštit a pak nechat zkamenět. Tak se jí vždy báli a bít budou.
4. Překvapení, poctu, radost, hle já opravdu jsem :) a důvod k zamyšlení.

5. Takto ne a moc se těším. Jsem sice zahradník nestandardní, ale nadšený. A na mé planetě bude jedna růže jen moje. To je fakt, protože růže na zahradě nemá.

Foto: archiv Divadla v Celetné

Zuzana Kronerová

1. Můj vzťah k poézii by som nazvala intímny až cudný. Od detstva som si básne najradšej čítala v duchu, zdalo sa mi, že recitovaním nahlas sa niečo z básnikových myšlienok a obrazov pre poslucháča stráca. Až štúdium herectva na Vysokéj škole múzických umení zmenilo môj postoj. Dodnes považujem za najgeniálnejšieho interpreta poézie Ladislava Chudíka. On nerecitoval, ale hovoril, zdeloval

myšlienky básnika.

2. Zo slovenských to bol oddávna Milan Rúfus, neskôr Miroslav Válek (napriek jeho negatívne mu pôsobeniu v role prorežimného komunistického ministra kultúry) a tiež náš velikán Pavol Országh Hviezdoslav, s ktorého biblickou básňou Agar som pred mnohými rokmi účinkovala práve v Poděbradoch. Z českých básnikov mám najradšej Jana Skácela, Jaroslava Seiferta a Františka Halasu. A veľmi sa mi tiež páči zbierka Monology od Milana Kunderu.

3. Je to neuveriteľné číslo! Skláňam sa s úctou a obdivom pred organizátormi festivalu a želám Poděbradským dňom poézie najmenej ďalších šesťdesiat rokov v plnom zdraví a kondícii.

4. Som prekvapená, dojatá a vďačná. Keď som si prečítala mená laureátov tohto krásneho ocenenia z minulých ročníkov, znovu som si uvedomila, aká je to pocta byť v takej dobrej spoločnosti. Do nej samozrejme musím zahrnúť aj svojich tohtoročných spolocenených kolegov – vynikajúcu Milenu Steinmasslovú a skvelého Vladimíra Javorského.

5. Sadila som rôzne kvietky, ale ruže ešte nikdy. Bude to teda moja premiéra. Veľmi sa na to teším. A ako pred každou premiérou budem mať určite trému.

Foto©CBbudem mať určite trému.

Josef Kačmarčík & Kolej krále Jiřího

Chtěl byste studovat na unikátní střední škole – Koleji Jiřího z Poděbrad?

Mě koncepce internátních škol vždy trochu děsila, připadalo mi nepřírozené ve škole i bydlet. K tomu jsem nikdy netíhl k tzv. prestižním školám, vždycky mi připadalo, že se nad nimi vznášá aura snobství a nadřazenosti. Na druhou

stranu tato konkrétní škola mohla být jistě zajímavá už jen osobnostmi, které v ní působily. Ale i po přečtení stanov koleje bych si sem asi přihlášku nepodal (a kdo ví, jestli by mě vzali!).

S kým byste případně chtěl být na internátní ložnici?

Z místních slavných studentů samozřejmě s Václavem Havlem – už jenom proto, že mi vždy připadá zajímavé představovat si proslulé umělce a intelektuály v jejich dětství či mládí. No a z hlediska mých současníků je to také jasné – musel by to být můj celoživotní poděbradský souputník Vít Roleček. Už jsme na společné bydlení zvyklí a víme, že si vyhovíme.

Které slavné studenty jste si do programu vybral?

Vycházím primárně z poezie Václava Havla, ale pokouším se ji doplnit citáty dalších osobností, které prošly poděbradskou kolejí a následně formovaly československou (ale i světovou) společnost 20. století – Miloše Formana, Ivana Passera, bratří Mašínů. A jelikož mám rád faktografii, pokouším se zahrnout i některé dokumentární informace o škole samotné.

Foto: archiv J. Kačmarčíka

Děkujeme všem pracovníkům Městského kulturního centra za spolupráci při přípravě a průběhu festivalu, Herecké asociaci za záštitu, za trvalou podporu Ministerstvu kultury ČR a Státnímu fondu kultury. Velký dík patří městu Poděbrady v čele s panem starostou Romanem Schulzem a místostarostou Ladislavem Langrem. Děkujeme i dalším podporovatelům našeho festivalu v čele s Nadací český literární fond, Českému rozhlasu, Filipu Tomášovi, Odeonu a Obci spisovatelů. Děkujeme všem, kteří podporují svou prací i financemi náš jedinečný festival.

Marta Hrachovinová, předsedkyně spolku Slovo a hlas

Poděbradské doteky Jana Zábřany

Básník, prozaik a jeden z nejvýznamnějších českých překladatelů Jan Zábřana (* 1931, † 1984) se narodil na Vysočině, v Herálci u Humpolce. Dětství a mládí prožil v Humpolci, kam se rodina přestěhovala roku 1940 do vilky s krásnou zahradou. Tady Jan vychodil obecnou školu a reálné gymnázium, a přestože to byla doba války a okupace, prožíval ji šťastně, obklopen milující rodinou a plný plánů na budoucí studium a práci v oboru filologie. Po komunistickém puči v únoru 1948 se však život rodiny

Zábranových zásadně změnil. Oba rodiče, učitelé a předváleční členové národně socialistické strany, byli zatčeni, ve vykonstruovaném soudním procesu v letech 1950 a 1952 obviněni z velezrady a odsouzeni k dlouholetým trestům – matka Jiřina (1903–1974) na 18 let (věznice Pardubice), otec Emanuel (1900–1978) na 10 let (Jáchymov, tábor Vojná). V roce 1960 sice byli na základě amnestie propuštěni, ale z vězení se vrátili s podlomeným zdravím. Jan Zábřana nebyl z politických důvodů přijat na pražskou Filozofickou fakultu UK a nemohl studovat zvolený obor klasické filologie. Rozhodl se tehdy pro náhradní studium na Římskokatolické cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Praze, ale už po dvou letech (1950–1952) byl ze školy vyloučen, rovněž v souvislosti s politickými postoji a uvězněním obou rodičů. Zároveň byl donucen vystěhovat se z rodinného domu v Humpolci, který byl rodině spolu s dalším majetkem zabaven. V letech 1952–1953 se v Praze vyučil zámečnickem a pracoval pak ve smíchovské Tatrovce a v Družstvu Smalt v pražských Holešovicích jako brusič a pomocný dělník. Soukromě se ale věnoval milované literatuře, psal básně, povídky, pokusil se i o původní divadelní hru (Marodiáda). Navazoval také kontakty s tehdejšími umělci (mimo jiné s Bohumilem Hrabalem, Vladimírem Holanem, Jiřím Kolářem nebo Josefem Škvoreckým). Na konci roku 1955 se mu podařilo získat členství v Kruhu překladatelů a začal se živit jako překladatel z povolání. Překládal z ruštiny a angličtiny, poezii i prózu. Z ruské literatury především dílo Sergeje Jesenina, Ivana Bunina, Mariny Cvetajevové, Isaaca Babela, Borise Pasternaka a Osipa Mandelštajna. Spolupodílel se na překladu Solženicynova románu Souostroví Gulag (vyšlo však mimo ČSR v Curychu) a jeho překlad románu Borise Pasternaka Doktor Živago mohl být uveřejněn teprve na počátku 90. let. Z anglicky psané literatury se soustředil především na básně takzvané beatnické generace (Allen Ginsberg, Lawrence Ferlinghetti, Gregory Corso), z prózy na práce Grahama Greena, Josepha Conrada nebo detektivní romány Agathy Christie a Arthura C. Doyla. Jeho zájem o zahraniční literaturu se realizoval i v četných recenzích, portrétech spisovatelů (uveřejňoval je například v časopisech Světová literatura, Orientace nebo Literární noviny), psal také předmluvy a doslovy ke knihám svých překladů. Dál se věnoval i vlastní tvorbě, psal povídky, detektivky (spolu s Josefem Škvoreckým) a některé byly též zfilmovány nebo upraveny pro rozhlas a televizi. Ale zejména psal poezii, která odrážela

Zábranův životní pesimismus a odmítání tehdejších politických a společenských poměrů v Československu. Na rozdíl od překladů mohly být Zábranovy původní práce (básně a povídky) publikovány jen částečně, později za normalizace (70. a 80. léta) pak vůbec ne. Veřejnost se s nimi mohla seznámit až po roce 1989, stejně jako se Zábranovými deníky a zápisky, které si vedl po celý život (od roku 1948) a které jsou výrazným svědectvím o poválečném Československu a působení komunistické politiky na soukromé osudy lidí, ale i o Zábranově celoživotní práci v oboru literatury. Už ve 30. letech zajížděl Jan Zábrana s rodinou do Poděbrad ke svým prarodičům ze strany maminky Jiřiny, manželům Píchoým. Přestěhovali se sem na důchod, do vilky, kterou si postavili na rohu Boučkovy a Hellichovy ulice. Klidného lázeňského města si ale dlouho neužili, dědeček Pícha zemřel rok po příchodu do města, babička v roce 1939. Zábranovi rodiče poděbradský dům prodali a rodina pak pravidelně jezdila do Poděbrad už jen na hrob prarodičů v Kluku. Později byly do hrobu uloženy také ostatky Zábranových rodičů. Když v dalších letech Jan společně s dcerou Evou pravidelně jezdili na rodinný poděbradský hrob, měli stále stejný rituál. Procházka parky, poděbradka, zastavení u babiččiny vilky a oběd v Bílé růži. V Poděbradech našel nakonec místo posledního odpočinku i Jan Zábrana. V září 1984 podlehl dlouhodobé nemoci (k depresím a těžké cukrovce se přidala smrtící rakovina), za níž zřejmě stály prožitá útrapy. Zábranova manželka Marie, rozená Leskovjanová, (*1938, svatba 1963), pracovala dlouho jako redaktorka v nakladatelství Odeon a na začátku 90. let působila jako kulturní rada v Itálii. Dodnes je strážkyní literárního odkazu svého muže. Ve stopách Jana Zábrany kráčí i jeho dcera Eva Zábranová (*1964), která je taktéž spisovatelkou.

Lenka Kusáková

Převzato z Velké encyklopedie poděbradských osudů
www.podebradskeosudy.cz

Sobotní odpoledne s J. Z.

Pořad z cyklu Setkání s básníkem je tentokrát věnován Janu Zábranovi (1931–1984), legendě českého překladatelství před listopadem 1989. Zazní ukázky z jeho promyšlených a jazykově nápaditých překladů z ruštiny (Sergej Jesenin a Ivan Bunin) i angličtiny (Warren Miller). Zároveň bude možné trochu nahlédnout i do Zábranovy překladové dílny a sledovat, jak se z různých překladových variant rodila ta finální. Autorem pořadu je doc. Stanislav Rubáš z Ústavu translologie FF UK. Ukázky přednese herečka a recitátorka Martina Longinová.

Vizitky VIZITEK

Jak jste hledali inspiraci při tvorbě textu/inscenace? Jaké bylo zkoušení? Na co se těšíte na festivalu?

OKlaHoMa OklaZnova

Každý z nás je úplně jiný. Každý máme svůj styl psaní a přednesu a dohromady to tvoří z našeho básnického pásma poměrně zajímavou mozaiku emocí, názorů a her se slovy. Inspirací, jak to tak bývá, je nám to naše žitíčko. Život, nejenom nás tři, strká totálně do kapsy. Život je nejlepší autor a my jen reflektujeme názor na jeho tvorbu do našich textů. Někdy je to veselý, často ne a někdy je to taková tragédie, že nám z toho cukají koutky, jak je to vlastně vtipný. Hotový texty si přinášíme na společné setkání, každý si nafrcá do společné kupičky básně, co by chtěl přednést a pak hledáme spojovky a oblouky, aby to celé mělo správnou dynamiku. Všechno vzniká, tak organicky a samovolně a je dost možné, že až toto budete číst, stále ještě pro Vás nebudeme mít náš výstup připravený.

Zdeňka Kovářová

Marcus Valerius Martialis: Posměšky a jízlivosti

Wajda: Scénář vznikl už v roce 2020, ale jeho realizaci zastavila pandemie Covidu 19. Až nyní jsem se k němu vrátil, protože si ho vyžádaly samy studentky.

Natína: Pan Wajda nám o festivalu hodně vyprávěl, a tak jsem zvědavá, jestli nám nelhal (což je jeho „dobrým“ zvykem).

Míša: Martialovy texty se mi líbí už i proto, že jsou vlastně velmi současné.

Anina: Při zkoušení těchto epigramů jsme se mohly pěkně vyblbnout!

Kája: Kromě jiného se těším, že budu držet pěsti kolegům z dramatického oddělení naší konzervatoře, protože se aktivně zúčastní Fóra přednesu poezie.

Verča: A já se kromě jiného těším na atmosféru festivalu a koncert pana Javorského.

Pan Sommer

Inscenace Pan Sommer podle stejnojmenné knižní předlohy Patricka Süskinda vznikla minulý rok, ve druhém semestru, v rámci ateliéru činoherního herectví Aleše Bergmana na Janáčkově akademii múzických umění pro účely výuky předmetů Herecká interpretace textu a Technika mluveného projevu pod vedením Jany Štvrtkové. Poetický příběh z dětství na venkově, v němž je konfrontován chlapec a jeho vnímání světa s postavou poutníka, štvance, který hledá klid. „Odkudpak jdete, pane Sommer? Kampak jdete, pane Sommer? Co? Jakže? Kamže? Prosím? Kdo jste, pane Sommer?“ Celá inscenace je obohacena hudebním doprovodem Petra Svozilka, který na JAMU vede kabinet zpěvu. Pojďte se s námi znovu ponořit do dětství, čůrat ze stromů velkým obloukem, mít se svojí první láskou rande, jezdit na kole či hrát na klavír Diabelliho a hlavně konečně rozlouknout to velké tajemství: Kdo to vlastně je ten pan Sommer?

Petr Šimoniček

Žena bomba

Text „Žena bomba“ od Ivany Sajko sme si zvolili preto, že otvára silnú a stále aktuálnu tému postavenia jednotlivca v spoločnosti plnej konfliktov. Text nás zaujal svojou naliehavosťou aj intímnu výpoveďou ženy, ktorá sa ocitá na hranici medzi osobnou bolesťou a tlakom okolia. Núti k zamysleniu sa nad tým, ako ľahko môže byť človek ovplyvnený ideológiou a okolnosťami. Veríme, že práve táto ľudská rovina môže oslovit aj divákov, prinútiť ich k utvoreniu vlastnému názoru nad celosvetovou situáciou a vyvolať potrebu riešiť aktuálne problémy.

Viktória Stehlíková

Zdeněk Fibich / Karel Jaromír Erben: Vodník

Jednou, když jsem jela z Prahy, vlak nečekaně zastavil v nádherné krajině s jezírkem pokrytým květy. Protože jsme tam stály dlouho, přišla inspirace. Učila jsem tehdy 3 velmi šikovné studentky, každou úplně jinou, a říkala jsem si, že by to mohlo být moc zajímavé udělat melodram Vodníka v ženském provedení. A že by bylo hezké přivést Vodníka na Vizitky. Bylo to před 2 lety. Jenže jsem to ve škole oznámila pozdě a netušila, že „Vizitky“ už chystá jiný ročník. A tak jsme si s děvčaty řekly, že počkáme. Jenže se nám tento rok „Ohnivého koně“ začal nějak vymykat z uzdy a řekla bych, že si pádí svou cestou a „Vodník“ na jeho divokost nestačí. Dvě studentky ze tří začaly zkoušet v divadle, jedna na Kladně, druhá v Brně, a ta třetí má mít v době naší prezentace konkurz. Co teď? Tak jsme museli koncepci celého projektu pozměnit, Vodníkem nebude Sára Fiurášková, ale Jakub Procházka. A dívka nebude Kristýna Mandousová, ale Adéla Kohoutková, matka – Karolína Bínová – nám našťestí přijede z Kladna. Zatím jsme ve fázi přezkoušování a spoléháme se na krásný text K. J. Erbena a úžasně dramatickou hudbu Z. Fibicha. Doufám, že toho „pádícího koně“ chytíme a zkrátíme, ale je nám jasné, že k tomu budeme potřebovat notnou dávku štěstí. Snad nám ho ochránce divadla – Bůh Dionýzos – pošle.

Zuzana Skálová

Festivalové noviny 63. Poděbradských dnů poezie

Připravilo Městské kulturní centrum Poděbrady,

Jiřího nám. 1/1, 290 01 Poděbrady,

Telefon: 325 600 475, www.ipodebrady.cz.

Redakce: Monika Langrová, Sára Pospíšilová | Grafická úprava: Dominik Seidl

PROGRAM 63. PODĚBRADSKÝCH DNŮ POEZIE

Čtvrtek 23. dubna

16.00 Slavnostní zahájení 63. PDP

Úvodní slovo místostarosty města Poděbrady Ladislava Langra, prezidenta Herecké asociace Ondřeje Kepky a předsedkyně spolku Slovo a hlas Marty Hrachovinové

Legendární Kolej krále Jiřího z Poděbrad a její slavní studenti

Účinkují studenti 5. ročníku hudebně dramatického oddělení Pražské konzervatoře Maxmilián Dolanský, Zuzana Matušková, Prokop Zach a absolventi ZUŠ Otakara Vondrovce: duo příčných fléten Kateřina Dostálová a Matěj Ptáček pod vedením Marie Bláhové
Připravil a účinkuje Josef Kačmarčík
Atrium městského úřadu / Obřadní síň

18.00 Losování pořadí Fóra přednesu poezie a prózy I. a II. kategorie *Zámecký biograf*

19.00 Vladimír Javorský – ještě je

Koncert autorských písní oblíbeného herce v šansonovém hávu
Divadlo Na Kovárně

21.00 VIZITKY – Vyšší odborná škola herecká Praha a Divadelní fakulta Akademie múzických umění Praha OKlaHoMa OklaZnova

Nové, v řadě již druhé, teatrálně-herecko-básnické pásmo jako ideální jednohubka pro vaše uši – přesněji jednouška studentek oboru Herectví s loutkou a studenta Katedry alternativního a loutkového divadla: Zdenky Kovářové, Kláry Marouškové a Jana Riegra
Restaurace Zámek

Pátek 24. dubna

8.30 a 10.00 Kocourek Modroočko Pohádka studentů Vyšší odborné školy herecké v Praze oboru Herectví a moderování

Dramatizace slavné knížky Josefa Koláře, ve které si modrooký rozumbrada – kocourek Modroočko vede tajný deník
Účinkují studenti 2. ročníku: Viktor Veniger/ Filip Cvejn, Štěpán Havránek, Sára Hrdličková, Jaroslav Koenig, Eliška Polánská, Jaroslav Skopec, Kateřina Szopová, Rebeka Šimková
Pohybová spolupráce: Libuše Králová
Hudba: Marek Eben
Režie: Miroslav Dvořák, Květa Plachetková
Divadlo Na Kovárně

12.30 Fórum přednesu poezie a prózy I. kategorie

Porota: Martina Longinová (předsedkyně), Zuzana Budinská, Jana Machalíková, Nina Martínková, Soňa Pariláková
Divadlo Na Kovárně

18.00 VIZITKY – Janáčkova konzervatoř Ostrava

Marcus Valerius Martialis: Posměšky a jízlivosti

Satirický pohled na společenský život v Římě na přelomu našeho letopočtu z autorových epigramů, sestavených a přebásněných Radovanem Krátkým
Účinkují studentky 3. ročníku oboru Operní zpěv: Natálie Marie Dragonová, Veronika Popeová, Anna Skalická, Michaela Suchá, Karolína Šmaňková
Scénář a pedagogické vedení: Josef Novák Wajda
Zámecký biograf

19.00 VIZITKY – Janáčkova akademie múzických umění

Patrick Süskind: Pan Sommer

(přeložili Jiitka a Rudolf Tomanovi)
Kampak jdete, pane Sommer? Odkud jdete, pane Sommer? Cože? Jakže? Prosím? Kdo jste, pane Sommer?
Účinkují studenti 2. ročníku činoherního herectví ateliéru Aleše Bergmana: Klára Holásková, Jan Chromý, Jakub Michálek, Veronika Navrátilová, Jan Novák, Barbora Otáhalová, Viktor Pavlíček, Štěpán Pokstefel, Sára Surovčiková, Petr Šimoníček, Ema Ulmanová, Adam Vašek, Matyáš Walder
Hudební zpracování a pedagogické vedení: Petr Svozílek
Incenační zpracování a pedagogické vedení: Jana Štvrtecká
Divadlo Na Kovárně

20.00 VIZITKY – Konzervatórium Bratislava

Ivana Sajko: ŽENA BOMBA

Interpretácia poeticko-sarkastického textu ženy-vražedkyne, ktorá sa pripravuje na samovražedný bombový útok s prvkami trpkéj irónie a humoru
Účinkujú studentky 3. ročníku Hudobnodramatického umenia: Veronika Bieliková a Viktória Stehlíková
Pedagogické vedení: Peter Weinciller
Zámecký biograf

Sobota 25. dubna

09.00 Volná tribuna I. kategorie

Seminář s odbornou porotou
Zámecký biograf

12.30 Fórum přednesu poezie a prózy II. kategorie

Porota: Aleš Vrzák (předseda), David Kroča,

Soňa Pariláková, Apolena Veldová, Eva Žilineková
Divadlo Na Kovárně

17.30 VIZITKY – Konzervatoř Brno Zdeněk Fibich / Karel Jaromír Erben:

Vodník – melodram

Jedno nečekané zastavení vlaku u krásného kvetoucího jezírka v divoké krajině... a inspirace přivála Vodníka...
Účinkují studenti Hudebně dramatického oboru: Karolína Bínová, Adéla Kohoutková, Jakub Procházka
Na klavír doprovází: Jakub Smekal
Pedagogické vedení: Zuzana Skálová
Divadlo Na Kovárně

18.00 Cyklus Setkání s básníkem – Jan Zábřana (1931–1984)

aneb Když se překladatelství stane projevem politického vzdoru
Připravil a účinkuje Stanislav Rubáš spolu s Martinou Longinovou
Zámecký biograf

20.00 Slavnostní večer předání Křišťálových růží

Mileně Steinmasslové – laudatio Marta Hrachovinová

Vladimíru Javorskému – laudatio Aleš Vrzák

Zuzaně Kronerové – laudatio Alfréd Swan s následným sázením růží do rozárie poděbradského zámku

Hudba: Lukáš Sommer – kytara
Křišťálové růže předají místostarosta města Poděbrady Ladislav Langr a předsedkyně spolku Slovo a hlas Marta Hrachovinová

Divadlo Na Kovárně a 1. nádvoří poděbradského zámku

Společenské setkání

Foyer Divadla Na Kovárně a 1. nádvoří poděbradského zámku

Neděle 26. dubna

09.30 Volná tribuna II. kategorie

Seminář s odbornou porotou
Zámecký biograf

14.00 Koncert laureátů I. a II. kategorie Fóra přednesu poezie a prózy

se slavnostním předáním cen a hodnocením laické poroty

Připraví: Apolena Veldová
Ceny předají předsedkyně spolku Slovo a hlas Marta Hrachovinová, místostarosta Ladislav Langr a prezident Herecké asociace Ondřej Kepka
Divadlo Na Kovárně

Na 63. Poděbradské dny poezie přispívají:

MINISTERSTVO KULTURY

Státní fond kultury ČR

Poděbrady město

SLOVO A HLAS

Městské kulturní centrum Poděbrady

Národní média centrum

ELF

Český rozhlas

STVR

U.